

ARNHEMSE SCOURANT.

WOENSDAG 1 APRIL.

De prijs der Advertentiën is...

De prijs der Advertentiën is...

De beraadslagingen over de herziening van het reglement van orde.

De nederlandsche vertegenwoordiging muntte nimmer uit door geestkracht. Er werden zeer belangrijke gebeurtenissen gevorderd, om haar een weinig uit hare verdooving te wekken.

Inderdaad is het schouwspel, dat de vorige zitting, maar vooral deze oplevert, in hooge mate bedroevend. Niet te onregte kan men de heer DE KEMPENAER aan de Kamer haar gebrek aan geestkracht, en de ijver, waarmede eenige leden, door dien heer noch genoemd noch aangeduid, mischien zelfs niet eens bedoeld, zich dat verweer aantrokken, en om hem tegen verdedigden, bewees, dat hij niet de grondheid der aanmerking gevoelde, maar zich-zelfen of anderen ontveinzen wilde.

Nu, gelijk toen, ontkent men niet, dat de zaak verbetering behoeft; maar, nu,

gelijk toen, heeft men den moed niet, een verbetering te verlangen, van de kwaal, aan de Kamer onslagtig en onvoldoende is; dat zij niet strekt om meer licht over de zaak in behandeling te verspreiden; van een verslag aan de Kamer over de voordeelen en nadeelen der voorgestelde bepalingen ontaard is in een rapport aan de ministers omtrent de vermoedelijke goed- of afkeuring van hun ontwerp.

Het publiek wees reeds lang die gebreken aan; de leden der Kamer wagen het niet, die te ontkennen, maar eyen weinig wagen zij het, die uit den weg te ruimen. En zoo zijn er dan slechts zeven leden, welke, gelijk gewoonlijk, zoo ook hier, zich-zelfen gelijk bleven, en, in overeenstemming met vroegere woorden, handelden, namelijk de heeren DE KEMPENAER, WICHERS, VAN GOLTSJEN, VAN HEEMSTRA, STORM, LUZAC, EN ANEMART (1). Gelijk in het afgelopen jaar, zoo ook nu weder, wilden zij niet tot zwakheid of halve maatregelen afdalen.

Het was te voorzien uit de schrifturen, omtrent dit onderwerp opgemaakt, dat de herziening, wat de hoofdpunten betreft, op niet-herziening zou uitloopen; maar weinig was het te voorzien, dat men zijne stem ten voordeele van zulk eene handelwijs zou motiveren, gelijk de heer SCHOONEVELD deed. Deze, het ware type van het juste-milieu, die gaarne te gelijker tijd aan de beide uitersten eene hand biedt, had, gelijk hij zeide, eene andere wijze van werken en beraadslagen gewenscht, maar des niettegenstaande neemt hij die aan, welke met zijne overtuiging strijdt. En dat, waarom? dewijl hij hoopt, dat de Kamer zien zal, dat die wijs niet deugt en zich daardoor gedrongen zal gevoelen tot eene betere overte gaan. Op zulke gronden is er geene voordragt, hoe slecht ook, welke men niet aannemen kan; de tijd zal gindelijk aller oogen voor hare gebreken openen. Maar voldoet men aldus aan zijnen pligt? zal men kunnen zeggen, aldus medegewerkt te hebben tot het verspreiden dier noodzakelijke overtuiging? Werd men in de Kamer gezonden, ten einde goede

(1) De heer BOKKER sprak ten voordeele eener vpliedige herziening; maar stonde voor eene niet-volledige.

bepalingen tot stand te brengen, of om, door goedkeuring van minder goede of slechte, algemeen de behoefte, aan betere te doen gevoelen? Het aanvoeren van zulke gronden is noch passend aan het lid, welke die voortbrengt, noch vleijend voor de Kamer; want het komt in de hoofdzaak neder op de verklaring, dat men wanhoopt aan de kracht der reden op de hoofden der leden. In plaats van zelf werkend en reddend tusschen beide te treden, laat men traag en mismoedig de genezing aan den tijd over. Maar geholpen vermag deze veel, alleen weinig of niets.

Buitenlandsehe berichten.

POLEN.

Krakau, 20 maart. Het publiek spreekt veel over plannen van verdeling des krakauschen gebieds onder de drie beschermende mogendheden en woot dit te volgen alle, tot zelfs de onschuldige, bewoondigen der hier verspreide dorpen. De joodsche regtsgeleerde Krzepicki, die, op last van den dictator, in de groote synagoge voor de omwenteling gepredikt had en thans gearresteerd is, heeft overgevoerd getracht door het stellen van borgten op zijn eene te worden gesteld. De gallicische boeren, welke een inval in Polen hadden gedaan, zijn daarvoor door de russische troepen zeer streng gekastijd geworden. Op de gevangenneming der gallicische boeren in het koninkrijk Polen zijn tiens prijzen gesteld.

GALLICIE.

Lemberg, 18 maart. De weener kooplieden hebben den handelaren hier het krediet opgezogen. In het Tarnower en Jaslauer district is de rust nog altijd niet hersteld; in het eerste oervul een troep van 300 boeren het vlek Baronow, in het laatste het stadje Trystak, en moordde, brandde en roofde op de oude wijs.

ITALIE.

Vehet, 12 maart. Iedere dag brengt nieuwe berichten aangaande den geest van ontevredenheid en onrust, welke in de velden van het schone schier-eiland rondwaart. Vooral is de Romagna de bron der beweging, welke in het geheim voortdort en wier losbarsing gesteld wordt in den aanvang der lente. Ongelukkiglijk moet men behuizen, dat schier niets van wege de roomsche regering wordt, wat geschikt ware, om de in den kerkelijken staat gistende ontevredenheid uit den weg te ruimen; de ontworpen spoorwegen, welke zoo krachtdadiglijk zouden kunnen medewerken tot onderdrukking van de politieke opgewondenheid, worden voor en verward nekkiglijk geweigerd, en zoo wekt de regering onwillig den storm op, welke zij zoo ligtelijk zou kunnen bezweeten.

PRUISSEN.

Posen, 22 maart. Moeijelijk valt het, de inderdaad te beschrijven, welke de zoo snel en onverwacht gevolgde straf-oefeningen in het koninkrijk Pruisen op alle inwoners onzer stad, vooral op de Polen

gemaakt hebben. Mogt men zich ook al geene illusien maken over het lot der met de wapens in de hand gevangen genooten opstandelingen, zoo had men toch eene zoo snelle rechtspleging niet verwacht en rekende men eenigermate op den in Rusland algemeen-heerschenden geest tegen de doodstraf, weshalve daar, in den regel, zelfs de zwaarste misdadigers, slechts met verbanning naar Nertschinsk gestraft worden; den onaangenaamsten indruk heeft, echter, de wijze van straoefening gemaakt, dewijl de Pool er aan gewoon is, dat de galgstraf slechts aan gemeene, schandelijke misdadigers wordt ten uitvoer gelegd. Naar luid van een hier verspreid gerucht, is de hertog van der dood veroordeelden, de grondeigenaar *Pantaleon Potocki*, den 15den maart in zijne gevangenis door vergif omgebracht gevonden. De aanvang is nu gemaakt en het is te verwachten, dat er nog meerdere executien volgen zullen, dewijl het het russisch gouvernement om afschrikkende voorbeelden te doen is en de straf der verbanning en veroordeeling, zelfs tot levenslangen dwang-arbeid, door hare menigvuldige toepassing, reeds hare nieuwigheid verloren heeft; den drie in Angustowo gevangen genomen, zendingen hangt waarschijnlijk een gelijk lot boven het hoofd. (D. A. Z)

BRUNSWIJK.

Brunswijk, 24 maart. De regering heeft geantwoord op de voorstellen der standen tot bezuinigingen in de begroting, en, naar men zulks reeds vooraf berekende, haar antwoord luidt alleszins afwijzend. De zaak is nu tot eene hoogte gekomen, dat de eindbeslissing niet lang meer uitblijven kan en de regering-zelve heeft met zekerheid den laatsten weg aangewezen, die, bij weigering van toegevenheid door de standen, tot die beslissing leiden moet. Uit de onderscheidene punten, waarvan hier sprake is, wil ik het gewichtigste noemen: de militaire begroting. De standen hadden hierop eene jaarlijkse bezuiniging van 15,500 thr. voorgesteld, dewijl zij gelooven, dat met de dan nog overschietende aanzienlijke som genoegzaam kon voldaan worden aan alle voorschriften van den duitschen bond, waarbij zij tevens uitgingen van de hoofdstelling, dat de tegenwoordige organisatie des legers in menig opzigt voor vereenvoudiging en bezuiniging vatbaar was. Al deze voorstellen heeft de regering onvoorwaardelijk van de hand geworpen en wel op grond, dat, volgens § 9 van onze grondwet, »de beschikking over de gewapende magt, hare vorming, uitrusting, organisatie, uicht,» enz. uitsluitend aan den vorst des lands toekomt en iedere weigering der benodigde volle som, eene middellijke inbreuk zijn zou op het uitsluitend organisatie-regt: zij heeft aan dit afwijzend antwoord tevens de bepaalde verklaring verbonden, dat, indien de standen niet geheel van hante voorstellen afzagen, de hertog zich aan het *Bonds-scheidsgericht* om eene beslissing ten deze wenden zou. Men is verlangend naar den afloop dezer zaak. Zeker is het, dat de vorst het regt tot beschikking over de toegestane gelden voor oorlog heeft, maar niet minder, dat de standen het regt hebben; zooveel gelden tos te staan, als zij met hun verstand en geweten kunnen overeenbrengen.

ENGELAND.

Londen, 27 maart. Bergisteren en gisteren zijn de debatten in het Lagerhuis voortgezet nopens de tweede lezing der graanwetten. In de zitting van gisteren verdedigde *sir R. Peel* het ontwerp in eene breedvoerige rede, welke hij besloot met te zeggen, dat hij den maatregel als een geheel beschouwende, overtuigd was, dat dezelve niet schadelijk voor den landbouw kon zijn; dat de beschermingspartij de tegenwoordige wetten niet lang in stand konde houden; eenigen tijd moge het haar gelukken, — voortdurend was dit onmogelijk. Men had hem gezegd, dat zijne dagen als minister geteld waren. Hoe sterker men aan die bewering geloof hechtte, des te minder reden was er om te gelooven, dat hij dezen maatregel als eene staatkundige manoeuvre had voorgesteld. Deze groote nationale maatregel worde tot wet verheven en men oordeele dan zoo spoedig men wille, welken weg men zal inslaan, om zijne staatkundige loopbaan te bepalen. Hij betreurde veel meer het verlies van het vertrouwen van het Parlement, dan het verlies van het gezag. Ieder mensch draagt in zijn eigen boezem de schaal, waarin hij de billijkheid der verwijtingen weegt, die tegen hem worden ingebracht. Waren dezelve billijk, dan zou een tiende gedeelte reeds bekend zijn geweest, om zijn bestaan als man en

als minister te vernietigen. Hij besloot met de verklaring, dat, indien hij veel aan de voldoening zou hebben van te weten, dat hij niet gevallen was, omdat hij de belangen van partijen had getrokken boven die van zijn vaderland. Hij zou met zich de voldoening wegdragen, dat zijn doel, gedurende zijne officiële loopbaan, was geweest: afschaffing van monopolie, verlevendiging van de nijverheid, wegruiming van de belemmeringen op den handel, gelijkmatigheid van de belastingen en verbetering van den maatschappelijken toestand der landbouwende klasse.

Nadat de heer *Stafford O'Brien* tegen en lord *Palmerston* voor de bill hadden gesproken, werd het voorstel tot de tweede lezing aangenomen met 302 tegen 214 stemmen, dus met eene meerderheid van 88 stemmen.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 maart. Volgens de laatste berichten uit Algiers maakte zich de hertog van *Almaté* gereed om naar Medeah te vertrekken. Een gedeelte van de krijgsmagt te Algiers zou hem vergezellen om de beide sub-divisies, welke onder het opperbevel van den prins gesteld zijn, te versierken.

— *Z. K. H.* de groothertog *Constantijn* wordt te Algiers verwacht in de eerste dagen van de aanstaande maand, op zijne terugreis van Napels, alwaar hij zich thans bevindt.

— De gevangenneming van *El-Kharoubi* te Algiers heeft eene groote sensatie verwekt. Hij was vroeger secretaris van *Abd-el-Kader*, die hem wegens zijne diensten verhief tot kalif van Mela en der Filittas. Zijne familie viel in handen der Franschen; om dezelve te bevrijden, onderwierp hij zich en leefde te Algiers van een aanzienlijk jaargeld, dat het fransche gouvernement hem had toegezegd. Sedert geruimen tijd had men vermoedens tegen hem opgevat nopens ongeoorloofde verstandhouding met *Abd-el-Kader*, doch men wachtte op bewijzen. Eindelijk schijnen dezelve verschaft te zijn door de verklaringen van den heer *Lacoste*, eenen der beide officieren, die door generaal *Jussuf* bevrijd zijn.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 30 maart. Nadat in den nacht van zondag 22 maart een kommandeur van het stadswaterkantoor, door twee onbekende manspersonen aangegrepen en in het water geworpen, dien toegevoelge een ribbe heeft gebroken en met moeite is gered, zonder dat men de daders, die vermoedelijk eenen persoonlijken wreik hebben willen bekoelen, heeft kunnen ontdekken, is in den nacht van 26 op 27 dezer een militair, die in de leidsche dwarsstraat achter het Paleis van Justitie op wacht stond, volgens zijne opgave door twee met scherp gewapende manspersonen aangehouden en in het aangezicht en aan den hals gewond. Het geval is daister en klikt nog vreemder, als men daarbij in aanmerking neemt, dat de schuldwacht, ter verdediging van zijnen persoon, zijne karabijn geladen hebbende, niet zijne aansranders, maar juist zelve van eenen vinger zou hebben afgeschoten. In de confusie zijn ook deze aanvallers, tot nog toe, onbekend gebleven.

's Gravenhage, 28 maart. *Z. M.* heeft tot ridder van de orde der Eikenkroon benoemd den heer *Bottersma*, wegens zijne verdiensten in het vervaardigen van kunststoffen, waardoor hij ook in dit land voordeelig bekend is.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 30 maart.

In deze zitting zijn de beraadslagingen over het voorstel tot hervorming van het reglement van orde voortgezet.

Artikel 93 luidt, volgens het voorstel der commissie, als volgt: »De beraadslaging daarover (het ontwerp-adres) wordt aan de orde van den dag gesteld. Bij den afsluiting van de vergadering wordt het ontwerp-adres, des noodig, op nieuw gedrukt, aan de leden rondgedaald.» — De heer *Boreel* stelt een amendement op dit artikel voor. Het bestaat hierin, om de tweede zinsnede te rerrangen door de volgende: »Daags vóór de beraadslaging, wordt het ontwerp-adres, des noodig, op nieuw gedrukt, aan de leden rondgedaald.» De redenaar belooft het groote belang, hetwelk in adressen aan de kroon gelegen is. Deze moeten met de grootste zorg worden behandeld. Tot dat einde dienen de leden vóór de beraadslagingen volledig met het ontwerp-adres bekend te worden gemaakt. De beantwoording eener troonrede is eene zaak van zoo veel gewigt, dat men daaraan wel de meeste zorg wijden mag. — De heeren *van Dam van IJsselt*, *Schooten*, *de Kempenaer*, *Luace* en *Melderman* hebben het amendement achtervolgens ondersteund. — De heer *van Dam*, die tot dus verre de delibe-

ratiën over het reglement nog niet had bijgewoond, geeft te kennen, dat gewichtige aangelegenheden hem zulks hadden belet. Hij komt er, echter, gaarne voor uit, dat hij het tegenwoordige reglement gebrekkig acht en dat hij hetzelfde, na de daarin gebragt wordende wijzigingen, niet veel verbeterd beschouwt. Wanneer een vreemdeling daarnaar over een vooruitgang zou moeten oordeelen, hij zou gewis geen hoog denkbeeld van onze vorderingen rekrigen. Ook hij beschouwt de vaststelling van een adres aan den koning, hier te lande, van zeer veel gewigt. Het is doerzigtig, voor eene behoorlijke behandeling van hetzelfde zorg te dragen. In Frankrijk en Engeland is dit minder noodzakelijk. Meerendeels zijn daar ministers, die een vast stelsel aankleven; die bij de opening eener zitting in de troonrede het programma der regering doen kennen, hetwelk zij vooraf weten, dat door de meerderheid der vergadering wordt goedgekeurd. Het is alzoo natuurlijk, dat, immers in Engeland, dergelijk adres spoedig tot stand komt. Hij vrees, dat de tijd nog verre verwijderd is, dat men hier te lande zich zal mogen verhengen, op dusdanige wijze, spoedig een adres in gereedheid te brengen. Hij is van dien aard, dat, wanneer men aanneemt, hetgeen in oktober jk. is voorgesteld, dat men voor een woord op de troonrede slechts eene daad van beleefdheid is, het dan volstrekt niet noodzakelijk is, daaraan te veel tijd te besteden. Maar voor hen, die, gelijk hij, het tegendeel beweren, is het pligt, nu men toch eenmaal aan het veranderen is, te zorgen, dat het adres niet raauw, maar met volkomene kennis van zaken behandeld worde. Het voorgestelde amendement strekt juist, om de beraadslagingen te verkorten. Wanneer men toch het geheel goed kan overzien, dan zal men menigmaal nalaten, amendementen voor te stellen. De heer *Schooten* beaamt dit laatste ten zolle. Op de door de commissie voorgestelde wijze worden er verbeteringen in het adres uitgelokt. Men moet den tijd hebben, om het ontwerp vóór de beraadslaging in te zien en in overweging te nemen. — De heer *de Kempenaer* acht het amendement van te meer belang, omdat het reeds vastgestelde artikel 89 deze bepaling ook doet slaan op alle adressen, van de Kamer uitgaande. Naar zijne meening, zijn adressen aan den koning stukken van het meeste gewigt. Eene zorgvuldige behandeling dierzelve is gebiedend noodzakelijk. Zij is het bovenal ten aanzien van adressen in antwoord op de troonrede. Hij beschouwt die rede tot als het werk der ministers, als bevattende het programma der regering, dat bij deze gelegenheid ter kennis en ter toetse van de Kamers gebragt wordt. Uit dien hoofde staat hij het amendement met nadruk voor. — De heeren *van Dam van IJsselt*, *de Kempenaer* en *Faber* hebben, namens de commissie, het amendement bestreden. Zij ontkeuden het gewigt der adressen in geen deele, doch, naar hun oordeel, strekte het door de commissie voorgestelde artikel, om des gewenschten spoed in acht te doen nemen. Vóór dat het onderzoek in de afdeelingen plaats vond, werd het ontwerp-adres gedrukt. Mogt nu vóór het in beraadslaging brengen van hetzelfde het ontwerp nog vele wijzigingen ondergaan, dan zal het der vergadering steeds vrijstaan, de beraadslagingen uit te stellen. De commissie vrees, dat, indien het amendement werdt aangenomen, dit tot veel tijdsverlies zal aanleiding geven, daar men, in den aanvang der zitting, eene andere werkzaamheden te verrigten heeft en men, als daardoor zal gebonden achten, om het gedrukte adres steeds een dag vóór de beraadslaging aan de leden rond te deelen. — De heeren *van Dam*, *Luace*, *Boreel* en *Melderman* hebben de leden der commissie beantwoord. Zij konden niet begrijpen, waarom deze zich tegen eene bepaling blijven verzetten, die hun alleszins doetmalig voorkomt. Zoowel als men het ontwerp eenmaal laat drukken, kan men het niet af laten staan. Vrees van een tijdsige publiciteit (zeide de heer *Boreel*) is niet het eenoer, zoowel als in het andere geval. Het doel van het amendement is geen ander, dan om het ontwerp den avond vóór de beraadslaging in handen der leden te stellen en de dagbladen kunnen het alsdan vóór de discussien zeker niet meer mededeelen. De heer *van Dam* zegt, steeds te hooren van de leden van *tydvertier*. In dit opzigt kan men echter geen zins den vooruitgang van het niet in, waarom de leden in het begin der zitting niet eene enkelen dag zonder bezigheid zouden kunnen blijven, indien zij zich daardoor beter kunnen voorbereiden tot zeer gewichtige en ernstige beraadslagingen, waarbij tijdsverlies slechts een zeer ongewigtig punt is. — Bij stemming wordt het amendement van den heer *Boreel*, hierboven opgegeven, aangenomen met 14 stemmen. Tegen, de heeren: *Backer*, *Dijmaer van Twist*, *Menso*, *van Pannhuys*, *Scheers van Haeften*, *Star Busman*, *Faber*, *de Biemadijk*, *van Naamen*, *van Bleiswijk*, *Mulder*, *Bijleveld*, *Enschede*, *van Akerlaken* en de *Reizitter (Bruce)*. Het artikel 93 wordt, aldus gewijzigd, zonder stemming aangenomen.

Art. 96, betrekkelijk de beraadslaging over het ontwerp-adres, en nopens de wijzigingen of bijvoegingen, in de zinsneden daarvan voorgedragen wordende. — De heer *van Rosenthal* stelt als amendement voor, om, tusschen de derde en vierde zinsneden van dit artikel, te bepalen, dat, indien de commissie zich niet met eenoer voorgestelde wijziging of bijvoeging vereenigt, dezelve in het ontwerp-adres wordt opgenomen; doch dat in het tegengestelde geval, de beraadslaging over iedere wijziging of

